

KESÄRANTA

PÄÄMINISTERIN VIRKA- ASUNNON PERUSKORJAUS, HELSINKI

Arkkitehtitoimisto
Kaisa Vepsäläinen Ky

Saapuminen kesärantaan

Kesäranta on rakennettu vuonna 1873. Se on ollut valtion hallussa vuodesta 1904 ja suojeltu valtioneuvoston päätöksellä kulttuurihistoriallisesti huomattavana rakennuksena.

Huvilan peruskorjauksen tarve on syntynyt muutuneista tilatarpeista, teknisten järjestelmien vanhentumisesta ja tilojen kulumisesta. Rakennuksen säille altis, merellinen sijainti on aiheuttanut myös korjaamistarpeita. Korjauksessa parannettiin rakennuksen käyttö-, huolto- ja paloturvallisuutta. Rakennuksen saavutettavuutta parannettiin johtamalla kellarikerroksen uuteen monitoimitilaan liikuntaesteisiä palveleva luiska.

Suunnittelun haasteena olivat tilojen edustus- ja asuinkäyttöön liittyvät toiminnalliset ja esteettiset vaatimukset sekä rakennuksen historiallinen arvo. Monia vaihteita läpikäyneestä huvilasta saatiin suunnittelun avuksi tietoja rakennushistoriallisesta inventoinnista. Tilojen ja toiminnan osalta arvohuvila on hämmästyttävän luontevasti sopeutunut uusiin tarpeisiin. Toinen asia on, ettei huvilaa rakennettaessa kuviteltukaan, että julkisivujen pitäisi olla täysin tiiviitä.

Ulkoseinät ovat pystyhirsirakenteisia ja vankalla paneelilla verhottuja. Hirsien täyteenä on sammalta ja laudoituksena norjalaisista pakkauslaatikoista purettua lehtikuusta. 80-luvun peruskorjauksessa seinien sisäpuolelle lisättiin höyrynsulku, lisälämmöneristys ja kipsilevyverhous. Rakennuksessa oli vetoisia ja kylmiä alueita, jotka määritettiin lämpökuvauksen avulla. Lämpövuotojen syynä oli yleensä puuttuva eriste tai tilke. Vuodot korjattiin avaamalla sisäverhouksia ja eristämällä vuotokohtat.

Julkisivun alkuperäinen, paksu lankkuverhous on kestänyt säätä yli sata vuotta. Vain koristelistoituksissa ja nurkkalauoissa oli vaurioita, jotka korjattiin oksattomalla, tiukkasyisellä sydänpuumännyllä. Hienosahatun puutavaran laatuvaatimuksena oli vähintään 15 kasvurengasta 20 mm kohti. Lauoissa ei saanut olla pintahalkaamia. Liimaukset tehtiin vedenkestävällä puuliimalla.

Kivijalan vaakalista oli vaihdettu edellisessä remontissa painekyllästettyyn listaan. Listan päälle jäi vesi makaamaan, maalit hilseilivät, lumi ja vesi tunkeutuivat listan taakse ja ulkoverhouksen alareuna oli vaarassa. Ongelma ratkaistiin veistämällä listan yläpinta voimakkaasti ulospäin kaatavaksi ja varustamalla listan alareuna tippauralla.

Edellisen remontin yhteydessä rakennetun tornin yksinkertainen paneeliverhous läpäisi tuulella ja myrskyllä vettä. Verhouksen ulkopuolelle tehtiin yksityiskohtaisesti vanhan mallin mukainen kuori. Vanhan ja uuden ver-

houksen väliin asennettiin Tyvek -kalvo, joka katkaisee ulkoverhouksen alle pääsevän veden reitin sisälle.

Kevättalvella lumien sulamisen aikaan oli salin kattokruunusta norunut vettä lattialle. Veden tunkeutuminen välipohjarakenteisiin tutkittiin ja lopulta parvekkeen lattian ja ulkoseinän liitoksesta löytyi vuotokohta, joka otollisella säällä imaisi sulamisvedet sisälle. Vuotava liitoskohta tukittiin parvekkeen vesieristysten uusimisen yhteydessä.

Kulttuurihistorialliset arvot ohjaavat suunnittelua

Korjauksessa on vältetty suuria muutoksia. Rakennuksen julkisivut ja ensimmäisen kerroksen tilat säilytettiin entisinä. Toisen kerroksen tiloja muutettiin lisäämällä kerrokseen oma keittiö ja kellarikerrokseen tehtiin monitoimitila kokouksia ja tiedotustilaisuuksia varten.

Rakennuksen sisätilat säilyttivät yksinkertaisen ja vaatimattoman ilmeensä. Tavoitteena oli korostaa rakennuksen huvilamaisuutta. Ensimmäisen kerroksen sisustuksen runkona on 20-luvulta periytyvät kalusteet. Toisen kerroksen sisustus nojautuu 80-luvulla hankittuihin Alvar Aallon suunnittelemiin kalusteisiin. Vaalea sisustus muuttui aikaisempaa värikkäämmäksi.

Korjaustyö on tehty rakennuksen arvoa kunnioittaen. Kesäranta on hieno esimerkki aikansa huvilarakentamisesta. Se on onnekaasti saanut säilyä luonnonläheisellä paikallaan keskellä Helsinkiä jo 130 vuotta.

Kesärannan vaiheista

Kesäranta, alkujaan Villa Bjälbo, on eteläisin Meilahden huviloista. Sen rakensi arkkitehti Frans Ludvig Calonius kesähuvilakseen vuonna 1873. Huvila oli nykyistä rakennusta huomattavasti pienempi, yksinkertainen nikkarityylinen rakennus. Vuonna 1887 huvila siirtyi Suomen pankin kassanhoitaja Carl Robert Ignatiuksen haltuun. Rakennuksen näkötorni ja merenpuoleinen kuisti rakennettiin tuolloin. Mahdollisesti myös kadunpuoleinen kuisti sai silloin nykyisen asunsa.

Valtio osti vuonna 1904 huvilan kenraalikuvernöörin kesäasunnoksi. Kauppa oli salainen. Vallanhaltijan epäsuosion vuoksi pelättiin yleistä mielipidettä ja kenraalikuvernöörin turvallisuutta. Arkkitehti Jac. Ahrenberg vastasi muutosten suunnittelusta. Rakennus varustettiin keittiösiivellä. Korjaustyöt tehtiin askeettisen sotilaallisessa hengessä. Taideteoksia ei ollut, ei myöskään pehmustettuja huonekaluja. Kattokruunut, lamput, matot

Virka-asunnon pääsali. Kalustus periytyy 20-luvulta.

ja astiastot lainattiin keisarillisesta palatsista. Nikolai Bobrikovin oli määrä muuttaa huvilaan. Ei tiedetä ehtikö hän asua siellä ennen dramaattista kuolemaansa. Huvilassa ovat oleskelleet myöhemmin kenraalikuvernöörit Obolenski, Gerard ja Seyn.

Ruhtinas Obolenski oli venäläinen ylimys, jonka maku vaati talon sisustamista uudelleen. Kenraalikuvernöörin adjutantti totesi, ettei ruhtinas suostuisi asumaan "tällaisissa maustelaatikoissa maalattuine puuhuonekaluineen". Hänen mielestään rakennus oli liian yksinäisellä paikalla "keskellä metsää avoimella merenrannalla" Lisäksi "puurakennuksessa oli niin matala kellarikerros, että murhayrityksen tekijät pystyvät heittämään sisään pommeja ja polttamaan kaiken poroksi".

Sisustusta kohennettiin "modernisoidun empiretyylin mukaisin huonekaluin". "Style decadent" -henkisten valaisimien piti olla hienoimpia, mitä kaupungista löytyi. Valaisimia on vielä jäljellä Kesärannassa. Näinä aikoina sai asunsa myös 1800-luvun lopun englantilaistyylinen puisto kiemurtelevine käytävineen, huvimajoineen ja romantisoituine istutuksineen.

Kenraalikuvernööri Seyn aikana seuraelämä huvilalla oli vilkasta. Pariisista tilattiin valtion laskuun uusia

kalliita tapetteja. Vuosina 1917 - 1918 huvilan kerrotaan olleen esikuntakäytössä ja suuri osa rakennuksen irtaimistoa tuhoutui tai katosi. Vuonna 1918 asukkaana oli saksalaisjoukkojen komentaja von der Goltz.

Itsenäisyyden alkuvuosina huvilassa asui valtionhoitaja Mannerheim ja talo vakiintui vähitellen pääministerin kesäasunnoksi. Sisustus oli kepeän huvilamainen ja tyyliin kuuluivat koristeelliset tapettiboordit ja kehysaiheet seinissä.

Pääministeri Kekkonen asui perheineen Kesärannan huvilassa 50-luvulla. Rakennus muutettiin käytännölliseksi ja moderniksi. Korjausperiaatteen mukaisesti vanhat kerrostumat poistettiin surutta. Huonokuntoinen torni purettiin mahdollisesti näinä aikoina. Sisustus oli tyyppillisintä 50-lukua tekstiileineen ja koriste-esineineen.

Vuosina 1981–1983 Kesärannassa tehtiin peruskorjaus, jossa sisätilat korjattiin kenraalikuvernöörin ajan vaaleaan, keveään huvilatyyliin. Näkötorni palautettiin vanhojen piirustusten ja valokuvien mukaisesti. Merenpuolelle rakennettiin uusi lasikuisti. Rakennuksen kellaritiloihin sijoitettiin lehdistö- ja sosiaalitylöitä. Sisustusta uusittiin vanhaa täydentäen.

Kimmo Räsänen

Korjausperiaatteista

Kesärannan maamerkki, 50-luvulla hävitetty näköalatorni, rakennettiin uudelleen 20 vuotta sitten. Tällöin puntaroihin ankarasti, voisiko tällaisen romanttisen turhuuden lisätä suunnitelmiin. Korjaustyöliien muuttamista kuvaa keskustelu arvovaltaisen arkkitehtikollegan kanssa. Kanta oli tiukka: ”Näkötorni voidaan rakentaa, mutta sen pitää olla täysin moderni”.

Modernia näkötorneja ei kuitenkaan suunniteltu, vaan päätettiin noudattaa vanhoja piirustuksia ja valokuvia. Samassa hengessä tehtiin silloinen korjaus muutenkin. Huvilan edellinen laaja peruskorjaus oli tehty 50-luvun niukkuudessa kaikki turha riisuen. 80-luvulla korjaus tehtiin kenraalikuvernöörien ajan tyyliä mukaillen.

Kesärannan korjaussuunnittelu on nytkin tehty ehjää kokonaisuutta etsien. Yksityiskohtat ovat vain paikoitellen autenttisia. Talo on pessyt kasvonsa, värit ovat piristyneet ja saaneet enemmän ilmettä. Rakennushistoriallisessa tutkimuksessa havaittuja yksityiskohtia on sovellettu sisäväriyksessä. Samalla on oikaistu harhakäsityksiä rakennuksen historiasta.

Rakennusteknisessä mielessä korjauksessa ei tehty mullistavia muutoksia.

Tekniikan tuomat tarpeet näyttävät historian perspektiivissä mielenkiintoisilta. Kun Bobrikovin piti muuttaa taloon, pidettiin kellarin ikkunoita ja sijaintia yksinäisellä ja avoimella paikalla vaarallisina, koska polttopulloja voisi helposti heitellä sisään. Seuraavassa, Kekkonen pääministerikauden remontissa, tuli sähköhella puuhellana viereen, keskuslämmitys, kylpyhuoneet ja wc:t uusittiin ja uuneja purettiin.

80-luvun alussa parannettiin ilmastointia, rakennettiin lehdistölle lämmin odotustila ja talo liitettiin kaukolämpöön. Lehdistön käyttöön rakennettiin äänieristetyt puhelinkopit. Kukaan ei osannut kuvitella, että kohta käytämme kännyköitä, sylimikroja, kopiokoneita, fakseja, videoita. Vaatii hyvää mielikuvitusta arvailla, mitä mullistavaa seuraava remontti tuo mukanaan.

Kaisa Vepsäläinen
arkkitehti SAFA

Rakennuttaja: Senaatti Kiinteistöt, **Marjatta Erwe**
Pääsuunnittelija: **Arkkitehtitoimisto Kaisa Vepsäläinen Ky**
Rakennesuunnittelija: **Engel Suunnittelupalvelut, Keijo Kekoni**
Pääurakoitsija: **Uudenmaan Mestari-Rakentajat Oy**

Kesäranta

Renovation of the Prime Minister's residence

Kesäranta, which was known as Villa Bjälbo, is the southernmost of the villas in Meilahti. It was built in 1873. It has been government property since 1904 and it was protected as a significant building both culturally and historically.

The need to renovate the villa arose from changes in what the spaces were needed for, the outdated technical systems and normal wear and tear. The building's location in a spot along the sea, which leaves it exposed to the weather, is why renovation work had to be done. The challenge in planning was the functional and aesthetic demands related to official and residential uses of the spaces as well as the building's historical value.

The external walls are made of upright logs and clad with solid panels. Moss has been used to fill the gaps between logs and Norwegian larch that has been obtained from dismantled shipping crates was also used. The building had draughty and cold areas, which were located by thermography. The heat leaks, typically caused by missing insulation or caulking, was fixed by opening up the internal cladding and insulating the leaking sections.

The original, thick plank cladding of the façade has withstood the weather for more than 100 years. The only damage that was present had occurred in the ornamental trim and corner boards; these were replaced by knot-free, tight-grained pine heartwood. Quality demanded that the wood have at least 15 growth rings per 20 mm. The fine-sawn lumber could not have any surface cracking.

Large changes have been avoided during this renovation. The façade of the building and the rooms on the first floor have been preserved as they were. The rooms on the second floor have been changed by adding a kitchen. In addition a common multipurpose room was built in the basement for meetings and press conferences.

The interior of the building has preserved its simple and unpretentious appearance. The objective was to emphasise the villa-like quality of the old building. The plans respect the building's cultural and historical value. It has successfully been preserved in its location close to nature in the middle of Helsinki for 130 years now.

Kaisa Vepsäläinen

Villa Kesäranta

Renovierung der Residenz des Ministerpräsidenten

Kesäranta, ursprünglich Villa Bjälbo, ist die südlichste Villa im Helsinkier Stadtteil Meilahti. Die Villa ist im Jahre 1873 erbaut. Seit 1904 befindet sich das Haus im Besitz des finnischen Staates und ist als kulturgeschichtlich bedeutendes Gebäude unter Schutz gestellt worden.

Da die Raumbedürfnisse sich geändert haben, die technischen Anlagen veraltet und die Räume abgenutzt waren, wurde eine gründliche Renovierung des Gebäudes in Angriff genommen. Auch die Lage in der Nähe des Meers hatte das Gebäude verschlissen. Als herausfordernde Ansätze für die Planung galten die funktionellen und ästhetischen Anforderungen an die Wohn- und Repräsentationsräume sowie der historische Wert des Gebäudes.

Die Außenwände bestehen aus vertikalen Blockbohlen, die mit soliden Paneelen verkleidet sind. Zwischen die Bohlen hat man als Füllung Moos gestopft, und für die Verkleidung hat man Lärchenbretter aus auseinander genommenen norwegischen Kisten benutzt. In dem Gebäude gab es zugige und kalte Stellen, die mit einer Thermokamera ermittelt wurden. Die Ursache für einige Wärmebrücken war fehlendes Wärmedämm- oder Dichtmaterial, und indem man die innere Verkleidung öffnete und neue Wärmedämmungen oder Dichtungen einbrachte, wurden diese Stellen ausgebessert.

Die ursprüngliche, dicke Bretterverkleidung hatte über einhundert Jahre lang der Witterung standgehalten. Nur an den Dekorleisten und den Eckbrettern gab es Schäden, und diese Teile wurden durch astfreies, dicht gemasertes Kiefern-kernholz ersetzt. Das Holz musste auf 20 mm mindestens 15 Jahresringe haben. Die fein gesägten Bretter durften zudem an ihrer Oberfläche keine Risse aufweisen.

Bei der Renovierung war man bestrebt, große Änderungen zu vermeiden. Die Fassaden des Gebäudes und die Räume im Untergeschoss wurden weitgehend beibehalten. Im Obergeschoss wurde eine eigene Küche eingerichtet, und im Keller wurde ein großer Mehrzweckraum erstellt, der für

Huvilan viehätyys perustuu paksusta puusta veistettyyn rikkaaseen koristeluun.

Konferenzen und Informationsveranstaltungen genutzt werden kann.

Die Innenräume des Gebäudes haben bei der Renovierung ihr schlichtes Aussehen beibehalten. Das Ziel war, den villenartigen Charakter des alten Gebäudes zu betonen. Bei der Anfertigung der Pläne hat man den baugeschichtlichen Wert des Gebäudes respektiert. Die Villa Kesäranta ist ein schönes Beispiel für die Villenarchitektur der damaligen Zeit. Man kann von Glück reden, dass sie die 130 Jahre in einer naturnahen Umgebung mitten in Helsinki weitgehend unbeschadet überdauert hat.

Kaisa Vepsäläinen

Ilmavan keveitä keskustelunurkkauksia

Kimmo Räsänen

Kesäranta

Rénovation de la résidence officielle du premier ministre

Kesäranta, qui s'appelaît à l'origine Villa Bjälbo, est, parmi les villas de Meilahti, la plus au sud. Elle fut construite en 1873. La villa appartient à l'Etat depuis 1904. C'est un monument historique protégé par décret gouvernemental.

La rénovation de la villa est devenue nécessaire en raison du changement de son utilisation, de l'obsolescence de ses systèmes techniques et de l'usure normale des locaux. La situation de la villa au bord de la mer où elle est exposée aux intempéries a également entraîné un besoin de rénovation. La conception de la rénovation a été compliquée par les exigences fonctionnelles et esthétiques dues à l'emploi de la résidence pour des réceptions et pour le logement ainsi que par la grande valeur historique du bâtiment.

Les murs extérieurs sont en bois équarri placé dans le sens vertical et revêtu de lambris solides. La mousse a été utilisée comme isolant entre les planches de mélèze, lesquelles proviennent de caisses d'emballage norvégiennes. Il y avait dans le bâtiment des zones froides et des courants d'air qui ont été localisés par thermographie. On a remédié aux fuites de chaleur, dues en général au manque d'isolants, en dégagant les revêtements intérieurs et en isolant les points de fuite.

Le revêtement extérieur original en planches épaisses du bâtiment a résisté aux intempéries durant plus de cent ans. Seules les moulures et les armatures de coin ont été endommagées. Elles ont été réparées en utilisant du pin sans nœuds pris dans le cœur. Le bois devait satisfaire à de strictes exigences de qualité et avoir au moins 15 cernes

annuels sur 20 mm. Le bois scié fin ne devait avoir aucune fissure superficielle.

On a voulu éviter les grands changements lors de la rénovation. Les façades et les locaux du rez-de-chaussée ont été conservés tels quels. Une cuisine a été ajoutée dans l'appartement du premier étage et une salle polyvalente dans le sous-sol pour les réunions et les conférences de presse.

L'intérieur du bâtiment a conservé son aspect simple et modeste. L'objectif de la rénovation a été d'accentuer les propriétés caractéristiques d'une villa. Les plans ont été faits en respectant la valeur culturelle et historique du bâtiment. Kesäranta est un bel exemple de la construction de villas à son époque. Par chance, la villa est restée au milieu de la ville de Helsinki sur un site naturel depuis 130 ans.

Kaisa Vepsäläinen

SUURI MAHDOLLISUUS

Keskustelu pääministeri Matti Vanhasen, kanssa 4.6.2004

Metsä on osa suomalaista sielunmaisemaa ja hyvinvointia. Suomalainen kaataa puun ja käyttää sen hyväksi ja parhaassa tapauksessa varastoi sen sisältämän hiilen puutaloon tai tarve-esineisiin. Metsä antaa turvaa ja virkistystä. Pohjoismaiset jokamiehen oikeudet periytyvät henkisestä asenteestamme metsää kohtaan. Puu on elinkeinoelämämme selkäranka.

Puurakentaminen voisi olla kansainvälisesti menestyvä ”brändi”, toteaa pääministeri Matti Vanhanen. Suomalaiset yhdistetään maailmalla luontevasti metsä- ja puuteollisuuteen. Puurakennusten, puutuotteiden ja erityisesti osaamisen vienti on kansallisesti suuri mahdollisuus. Tämä antaa oikeutuksen valtion voimakkaaseen tukeen puurakentamisen edistämiseksi.

Suomi osaa korkealuokkaisen teknologian. Myös puurakentamisessa tulee etsiä ratkaisuja joissa käytämme hyväksi tietoa ja taitoa. Yliopistot ja korkeakoulut ovat autonomisia, mutta pääministeri toivoo, että puurakentamisen ja puutuoteollisuuden mahdollisuudet heijastuisivat koulujen painoalueiden valinnoissa. Ilman koulutusta, tutkimusta ja tuotekehitystä puun mahdollisuuksia ei voida hyödyntää.

Talonrakentaminen

10 Vanhasella on syvä tunneside puun kanssa ja nykyinen asuinpaikkakin on valittu metsän keskeltä. Ensimmäisen talonsa hän rakensi 90 prosenttisesti itse. Omatoimisuuden laskua rakentamisessa pääministeri pitää huolestuttavana. Huollon ja korjaamisen vuoksi asukkaan tulisi tietää mitä talo pitää sisällään. Puutalon toiminta pitää ymmärtää.

Talon rakentaminen on suuri haaste. Taloteollisuus tarjoaa ratkaisun rakennuksen runkovaiheessa, mutta perustusten, viimeistelyn ja kestävyyskannalta tärkeiden yksityiskohtien osalla talonrakentajan on vaikea löytää apua. Erityisesti nuorille omatoimisuus on ainoita keinoja saavuttaa kohtuuhintainen, väljä ja hyvä asunto. Pääministeri pitää tärkeänä omatoimi- ja pientalorakentamisen toimintamallien kehittämistä.

Rakentamisen totutut toimintatavat ja järjestelmät ovat hiukan sivuraiteilla ja johtavat suurimuotoiseen miljööseen. Puun käytön parhaat ominaisuudet liittyvät perinteisesti pienimittakaavaiseen kaupunki- ja kylämiljööseen. Tätä perinnettä voisimme kehittää nykyaikaiseksi asuinympäristöksi.

Arkkitehtuurista

Arkkitehti on ympäristön muokkaajana tärkeä suunnan näyttäjä. Työtä ei voi olla huomaamatta ja siitä seuraa arvostelua ja keskustelua. Hyvin rakennettu ympäristö ei ole itsestäänselvyys ja pääministeri kannustaa arkkitehtejä arvokkaassa työssään.

tehtejä arvokkaassa työssään. Vaikka ajalle ominaista arkkitehtuuria etsitään hanakasti, hän toivoo, että erityisesti täydennysrakentamisessa perinteen merkitys tunnustettaisiin.

Arkkitehtien suhtautuminen kertaustyyliihin on nihkeä. Taloteollisuus on iskenyt kultasuoneen suosituilla, huvilamaisilla perinnemalleillaan. Pientalorakentamisen kehittämisessä arkkitehtikunnallakin olisi oma sanansa sanottavana.

Rakennusmateriaaleja Vanhanen ei asettaisi vastakkain, vaan niiden ominaisuuksien tulisi täydentää toisiaan. Kansallisromanttisen arkkitehtuurin helmille sekä puukaupunkien taloille ominaisten puun, kiven ja muiden luonnonmateriaalien yhdistämisen hän kokee luontevaksi osaksi rakentamista

Portti luontoon

Pääministeri Vanhaselle mieleenpainuvien puurakennus on tietysti mummolan hirsisauna. Harmaantuneen hirren patina ja lämpö ovat jääneet pysyvästi mieleen. Puun käyttöä rakentamisessa hän pitää tärkeänä. Puu on uusiutuva materiaali, mikä ei ole vähäpätöinen seikka. Aurinkoenergialla kasvanut luonnonmateriaali voi välittää lapsille ja nuorille tietoa sekä kasvattaa luonnon ymmärtämiseen.

Parhaimmillaan puurakennus on portti luonnon ja rakentamisen välillä

Pekka Heikkinen
Arkkitehti SAFA

A Great Possibility

A discussion with the Prime Minister Matti Vanhanen, June 4th, 2004

Forests are at the heart and soul of Finns. Finns fell trees and store the carbon in it in the form of wooden houses or utensils. The forest provides shelter and recreation. Wood is the backbone of our economy.

“Wooden construction could be an internationally successful brand,” Prime Minister Matti Vanhanen states. Around the world, Finns are naturally linked to the forest industry. The export of wooden buildings, wooden products and of expertise, in particular, provides a great opportunity.

Finland knows hi-tech. With wooden construction, we should look for solutions that use our knowledge and skills. The Prime Minister hopes that the possibilities of the wood product industry would be reflected in the matters that the universities stress. Without education, research and product development, the possibilities that wood offers us cannot be utilised.

Vanhanen has a deep emotional connection with wood and he chose his current place of living in the middle of the woods. He built 90% of his first house himself. The decline in the number of house-owners who are participating in building their own houses worries the Prime Minister. When it comes to maintenance and repairs, residents should know what is in their house.

For young people, participating in building their own house is one way to have a decent-priced, spacious and good house. The Prime Minister considers the development of operations models for building self-help housing and detached housing to be important.

Vanhanen would rather that building materials complement each other instead of competing with each other. He feels that the combination of wood, stone and other natural materials in the architectural pearls of the National-Romantic period and in the buildings of wooden towns are a natural part of construction.

For Prime Minister, the one wooden building that he cannot forget is his grandparents' sauna built out of logs. The patina and warmth of the grey wood are impressed on his mind. He considers the use of wood in construction to be important. This renewable natural material that has grown using solar energy can convey information to children and youth as well as educate them to understand nature. At their best, wooden buildings are a gate set between nature and construction.

Die große Chance

Gespräch mit Ministerpräsident Matti Vanhanen, am 4.6.2004

Der Wald ist ein wichtiger Bestandteil der Seenlandschaft der Finnen und das Fundament für den Wohlstand des Landes. Der Kohlenstoff, der im Holz der Bäume enthalten ist, wird in Holzhäusern und Gebrauchsgegenständen aus Holz gespeichert. Der Wald bietet den Menschen Schutz und Erholung. Und er ist das Rückgrat der finnischen Wirtschaft.

Bauen mit Holz könnte eine international erfolgreiche “Brand” sein, meint Ministerpräsident

Vanhanen. Im Ausland gelten die Finnen allgemein als Experten in Sachen Holzverarbeitung. Im Export von Holzhäusern, Holzprodukten und vor allem auch von einschlägigem Know-how liegt eine große Chance.

Finnland ist ein High-Tech-Land. Beim Bauen mit Holz müssen wir solche Lösungen ermitteln, bei denen wir unsere Erkenntnisse und Fertigkeiten optimal nutzen. Der Ministerpräsident hofft, dass sich die Anforderungen der holzverarbeitenden Industrie in den Akzentsetzungen der Universitäten niederschlagen. Ohne Ausbildung, Forschung und Produktentwicklung lassen sich die im Holz liegenden Möglichkeiten nicht nutzen.

Vanhanen hat eine tiefe emotionale Beziehung zum Holz. Sein neues Haus befindet sich mitten im Wald. Sein erstes Haus hatte er zu neunzig Prozent selbst gebaut. Der Ministerpräsident hält es für besorgniserregend, dass der Anteil der eigenen Tätigkeit beim Bauen zurückgegangen ist. Um sein Haus richtig pflegen und reparieren zu können, sollte der Hausherr wissen, wie es aufgebaut ist.

Für junge Leute ist Selbstbauen oft eine Möglichkeit, ein eigenes, geräumiges und gutes Haus zu einem annehmbaren Preis zu bekommen. Der Ministerpräsident hält es für wichtig, dass bestimmte Handlungsmuster im Eigenbau und im Bau von kleineren Häusern entwickelt werden.

Die verschiedenen Baumaterialien will Vanhanen nicht gegeneinander abwägen, sondern er meint, sie sollen sich in ihren Eigenschaften ergänzen. Für die Perlen der finnischen nationalromantischen Architektur ebenso wie für die Häuser in den alten Holzstädten ist es typisch, dass Holz, Stein und sonstige natürliche Materialien kombiniert werden.

Das Holzgebäude, das Ministerpräsident Vanhanen am besten in Erinnerung hat, ist die alte, aus Blockbohlen errichtete Saunahütte auf dem Anwesen seiner Großeltern. Das Patina der grau gewordenen Holz und die Wärme dieses Baumaterials haben sich ihm tief eingeprägt. Vanhanen hält es für wichtig, dass beim Bauen Holz verwendet wird. Das mittels Sonnenenergie gewachsene, regenerative natürliche Material ist in der Lage, den Kindern und Jugendlichen Verständnis für die Werte der Natur zu vermitteln. Im besten Falle ist ein Holzgebäude ein Bindeglied zwischen menschlichem Bauen und der Natur.

Une grande possibilité

Conversation avec le Premier ministre Matti Vanhanen, le 4 juin 2004

La forêt est ancrée dans l'esprit et les bien-être finlandais. Le Finlandais abat un arbre et emmagasine le carbone qu'il renferme dans une maison ou des objets utilitaires en bois. La forêt offre protection et délassement. Le bois est l'épine dorsale de notre vie économique.

La construction en bois pourrait devenir une «marque» qui connaîtrait un succès mondial, dit le Premier ministre Vanhanen. Les Finlandais sont associés à l'étranger à l'industrie forestière. L'exportation des bâtiments et des produits en bois, et notamment du savoir-faire qui s'y rattache, ouvre de grandes possibilités.

La Finlande est un pays de haute technologie. Dans la construction en bois, nous devons rechercher des solutions qui mettent à profit nos connaissances et nos compétences. Le Premier ministre souhaite que les possibilités offertes par l'industrie des produits en bois soient prises en compte dans les cursus universitaires. Les possibilités du bois ne peuvent pas être exploitées sans formation, recherche et développement du produit.

Vanhanen a un fort lien affectif avec le bois et la maison où il a choisi d'habiter se trouve au milieu d'une forêt. Il avait construit lui-même à 90 % sa première maison. Le Premier ministre considère comme inquiétant le fait que les gens construisent moins eux-mêmes leurs maisons. Pour l'entretien et les réparations, il serait bon que l'habitant sache ce que sa maison renferme.

Pour les jeunes, construire soi-même est presque le seul moyen d'accéder à un bon et spacieux logement pour un prix modéré. Le Premier ministre estime qu'il est important de développer des modèles d'action pour la construction de maisons individuelles par leurs propriétaires.

Vanhanen ne met pas en opposition les divers matériaux de construction, il pense que leurs caractéristiques devraient se compléter. La combinaison du bois, de la pierre et des autres matériaux naturels, caractéristique des bâtiments de style national-romantique et des maisons des anciennes villes en bois, lui semble être un mode de construction naturel.

Pour le Premier ministre, le sauna en bois équarri de ses grands-parents est un bâtiment en bois inoubliable. La patine et la chaleur du bois grisâtre lui ont laissé un souvenir ineffaçable. Il estime qu'il est important d'utiliser du bois dans la construction. Ce matériau naturel renouvelable qui pousse sous l'action du soleil peut apprendre aux enfants et aux jeunes à mieux comprendre la nature. Dans le meilleur des cas, le bâtiment en bois est une porte entre la construction et la nature.

